

עין משפט
נר מצוה

א (מי) מיה מזהל פרי
הל יא טושפ: פרי
רמז טושפ: [נ:]
שנח ב מיי פיי מזהל
מיה בלוי טושפ:
ייד קמן רמז טושפ: די:
שנח ב מיי פיי מזהל
מלוס הל ג:
שנח ב מיי פיי מזהל
מיה בלוי טושפ:
פשי יא טושפ: פרי
רמז טושפ: א:
שנח ב מיי פיי מזהל
טושפ: שס טפ:
ד:
שנח ו מיי פיי טושפ:
ט טפ: ג:
שס ב מיי פיי מזהל
טושפ: שס טפ:
שסא ב מיי פיי מזהל
טושפ: שס טפ:
א:
ט מיי פיי מזהל
שס טפ: א:

תורה אור השלם

1. כי אני תורתו יחפץ
ותורתו יהיה יקום
? תהלים א'
2. וקח חמאה וקח נבל
בקר אתה וקח ונתן
למיתים וקח עמד
עליהם וקח הדע
ורבלה בראשית ח'
3. מי חשם ענין מלך
אשר יברח ? אלדוד ב'
מקרב מלך שנים עשר
מלך אל הונל לתת
עליך אשר נכר אשר
אלדוד אורא : בדרם יט'
4. מפי שבה הקום
והקדתי וכן וקחא
מאלדוד אני י'
5. ויארץ יל משה
אספה יל שבעים אשר
מוקני ישראל אשר
ידעת כי וקח העם
והשוריו וקחתי אתם אל
אהל מועד והתצבום שם
עמך : במדבר יא'
6. ? קני ראשית דברו
קדם מפתלי מוא'
7. משיח ב' כ

עם' ר"י חזקן

[illegible]

האשה נקנית פרק ראשון קידושין

קו **אשכנזי** פי' בקונטרס אשכנזי רשע" וזע הארץ וקשה דהיי קאמר איזי בן יהודה דשיבא משמע אפילו זקן אשכנזי והלא אפילו להכותו לבואו לזנוו לך פר"ם אשכנזי לזון שוממין נזמו פתחי שמיא דמנחות (דף ל:) כלומר צור ועם הארץ' כדמרגמינן

והסדמה לא תסס וארעא לא תנור
 (מלכות מ): ואין זקן אלא הכב
 שנאמר אפסה לי שבעים איש כו'
 ולא נזירה שוה נמורה הלא דלס כ
 יעצו מומחין כי הכסא אלא לא הו
 אלא הוכחה בעלמא דזקן אשמאי
 אינו: מאי שנא דפליגיהו ש"ס
 לאו האי. וה"ק מפני שיבה
 וקוס והדרת תקוס והדרת פני זקן
 מקנה חכמה ש"מ אפי' יניק וחכים
 פירש בקונ' מדקדק קרא אחכמה
 ש"מ דזקן לאו אשמאי אלא בענין
 חכמה בהדיא דליכא למימר ר' יוסי
 נמי אוקן אשמאי פליג וקאמר דלא
 בענין חכמה דליכא היינו ואיני כן
 והדדי כן פירש הקוטרס ועוד מוסק'
 דלאו דליכא למימר נמי דודאי פליג
 ואמר זקן אשמאי מהני ואיני פליג
 עליה ואומר אפי' כפי דלמרחי דהא
 כל שיבה כחשמה קאמר הלא לא אשכחן
 נזיר דוכחא דזקן עובד כוכבים
 נזיר לכדדו ועוד דלקמן (דף ג.)
 קאמר דרבי יוחנן הוה קאי מקמי
 שכי ארמאי ותלי טעמא נכמה
 דהפסקי עדו עליוהי וכן קאמר משום
 ואיני: וא"מ כיון דבהדי שיבה נמי
 נמי חכמה כדפירש בקונטרס לרבי
 יוסי הגלילי דמרבה אפי' יניק וחכים
 שיבה דכח רחמנא למה לי פשיטא
 יניק דאפי' יניק וחכים כ"ש שיבה
 וחכים דמי גרע אם הוה זקן בהדי
 חכם וי"ל דאי לא כח רחמנא שיבה
 חכם דניכא זקן וחכם ממש אכל יניק
 וחכים לא להכי חתם שיבה לגלילי דלא
 בענין זקן וחכים אלא כח לחוד סגי
 פליגי יניק וחכים ומיחו קשה דלס כן
 נמי קאמר חכם ש"ס דקאמר ת"ק
 למחור רחמנא מפני שיבה זקן תקוס
 אדרבה לא לכתוב אלא זקן דהא
 נמי אמר זקן בלא שיבה זקן כחשמש
 זקן ממש משמע אלא ודאי זקן יניק
 וחכים משמע והדרת קושיא לנזריה
 נראה לר"י דודאי יניק וחכים נזיר
 ישיבה מופלג ולכן איננו נזיר שיבה
 אפי' שאינו מופלג דכך ין זקן שאינו
 מופלג כמו יניק וחכים שהוא מופלג
 אלא אם היו שרס בחכמה היינו
 יסוקן נזיר שיעמוד היינו מפני
 זקן דגיי יניק נזיר שהיה מופלג
 נכמה וגבי זקן אינו נזיר:
 אין

הסרן כים יכול 'עמוד מפניו מבית הכסא ומבית המדרש
לא אמרתי קימה אלא כמקום שיש הידור: יכול יעצני
ת"ל תקום ויראת ¹⁰דבר המסור לך נאמר בו יראת מ'
אלעזר אומר: מנין לזקן שלא יטריח ת"ל זקן ויראת איכ'
שיבה תקום ¹¹אפילו כל שיבה במשמע רבי יוסי הגלילי
בינייהו ניק וחכים ת"ל סבר ניק וחכים לא רבי יוסי ו'
וחכים מ"ש דרבי יוסי הגלילי אמר ר' א"ס ¹²כדאמר ל'
ממני שיבה זקן תקום והדרת מ"ש ר' פלגיהו רחמנא ל'
ת"ק משום דבעי למיסמך זקן ויראת ¹³ותנא קמא מ"ש

תימוק לי משום וקן

ההבדל בין שני הסוגים הוא, במהירות הכבוד. תלוי במידת ההבדל בין שני הסוגים. ככל שההבדל גדול יותר, כך ההבדל בין שני הסוגים גדול יותר. ככל שההבדל קטן יותר, כך ההבדל בין שני הסוגים קטן יותר.

שלא עמדתם מפני ורכנן חזיריים
דקמו מפני לאו רכנן מינה ובלשון
חזיריים אמר להם: סיפור. לנו מעט
כחילו וזהו לעמוד מעפיו: **לו נדמו**
לו אלא לערביים. שאמר להם ורחצו
רגליכם^כ שערבדים משחמים לאבק
רגליהם כדאמרן בצבא מלכא (ד' פו):
אמר לו בערביים שחמנו משחמכם
לאבק רגליהם: **רכן גמילא דרבי.**
לכורא אדם גדול וכן כל דרבי שגמל:
וקן אשמיא. אשם שרץ וכן הארץ:
מוקי ישראל. גמר וקן מוקן מה
גדולין ותחמין דכתיב (במדבר יא)
אשך ידעת כי הם וקני העם ושוטריה
איו וכו' וזהו שם שמהם חזיריים וזהו

כבודו אין כבודו
כרבי אליעזר ורבי
זהו מסובין כבית
גמליאל והיה רבן
ליהם נתן הכוס לר'
לר' יהושע וקיבלו
מה זה יהושע אנו
מברכי עומד ומשקה
גדול ממנו ששמש
שמש אברהם גדול
והוא עומד עליהם
השרת נדמו לו לא
ואנו לא ירא רבן
זקוקה עלינו אמר להם
מניחים כבודו של
בבד הבריות הקב"ה
שוים ומוריד מבר
שולחן לפני כל אחד
גמליאל כרבי עומד
אחמרי הבי איתמר
למ"ד יגשיא שמחל
למלך שמחל על
שנאמר שוש תשים

כגולגלי. דמשי ליה לקרא ממנשם
זקנה ממנשם ודרש ליה זה שקנה
חכמה סבר אפי' יניק וחסים: א' שקנה
סלקא דעמך כדאמר חז"ל. דחד
הוא דלא יריב ביה קרא שיבה והוא
חכם ונכתוב מפני שיבה זקן הקוס
והדרת ונמנר ג"ש מאי שנא דפגליהו
ש"מ תגמרי מילי נינהו וזקן מפני
שיבה תקוס והדרת הקוס והדרת
פני זקן שקנה חכמה ואפילו יניק
ומתקשר לחכמה אחרנין נמי שיבה
לאו זקן אשמי' קאמר דליכא למימר
רבי יוסי אוקן אשמי' נמי פליג אמר
כן היינו אוסי' פני יהודה: **משום**
דכתי' למימסר. לומר שלא יטריח
דנעלי: **דקאמר רבי יוסי.** דמתי
נינהו נכתוב דתרווייהו קימה והידור:
יכול

ק א"כ נכתוב רחמנא
ר דהאי לאו האי והאי לאו האי ש"מ אפי' יניק וחכים
אי ס"ד כדקאמר רבי יוסי הגלילי א"כ נכתוב רחמנא
מפני

ד"ר. 1. אלא מפני דרך ארץ היו תולקים להם כבוד ולא בא איסי לרבות אלא וכן אשמאי ולא

מסורת הש"ס

[illegible]

מוסף רש"י

[illegible]

מוסף תוספות

א. מלוש אשם. רמב"ן.
ב. לענין מזהב פתחין.
גמא' כלומר פתחין.
ד. קיים שאין שם שטקס.
ה. וכל חרור. חז"ל.
ו. אלא שההוא.
ז. בעל המצות. אמרי.
ח. חרור המצות אין קו.
ט. אלא חכם, וסופר הכל.
י. מלא איסור וסופר.
יא. שבה במשפט. רמב"ן.
יב. מחור פרש' משפט.
יג. דרשו גיש קו ומקו יקו.
יד. שבה במשפט.
טו. גבי א' פ' דכאמ' יקו.
טז. חז"ל ודאשכח.
יז. קו בלשון חכם. רמב"א.
יח. דע"כ איס' בן יהודה.
יט. דוקן חרור יקו.
כ. וחכם חז"ל ודאשכח.
כא. רמב"ן ודאשכח משפט.
כב. אפי' שאמא איס' חז"ל.
כג. לא נדעש דשיבה הוא.
כד. באפי' נפשאי חז"ל.
כה. ולקו חז"ל ודאשכח.
כו. ודאשכח' לירושלמי.
כז. ודאשכח' חז"ל ודאשכח.